

V R T E C

Št. 6 1942/43-XXI Letnik 73

Janez Samotar

Za svečnico

KAKOR V VEČNEM HREPENENJU
IZGOREVAJO NAM LUČI.
TU SE, MOJ OTROK, NAUČI
ŽRTVOVATI SE V ŽIVLJENJU!

Janko Samec

Vsakdanje srečanje

Na cesti ga srečujem dan za dnev,
ko s knjigami pod pazduho koraka
sam in z očmi pogumnimi junaka
umika se vozovom in ljudem.

Začuden zrem za njim in sam ne vem,
zakaj mi misel veruje prav vsaka,
da možek, ki življenje nanj še čaka,
enkrat se velik zdel bo vsem očem.

Res, da je majhen ves in čisto droben,
ko svoj korak do šole sam ubira;
pogled mu vendar je tako resnoben,

ko da srce mu polni živa vera:
Začetek vsak v življenju je tesnoben,
a cesto le v prihodnost nam odpira!

Fr. Sever

Jutranja ptičkova pesem

Čiv, čiv, čiv,
še sem živ —
ni me vzel še

zimski mraz,
ki razsaja
okrog nas.
Vso to noč sem
zmrzoval,
komaj da sem
živ ostal.
Živ, živ, žav —

bodi zdrav
dečko moj
in veselo
z mano poj,
ker spet sonce
greje nas
ter preganja
zimo, mraz.